Ч. 176. Четвер 8 (21) серпня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Торжество уродин Є. В. Цїсаря. — Подорож цїсаря Вільгельма до Італиї. — З Македониї — Росийска праса про нїмецкі зелїзницї в Туреччинї. — Бурскі ґенерали в Европі.)

З Ішля доносять, що в понедїлок зложили члени Найв. Родини, котрі там перебувають, желаня Є. В. Цїсареви. О год. 9 рано відправив епископ Маєр в каплици цїсарскої вілї службу Божу, на котрій був Цїсар з внуками. О годинї 10 відбуло ся богослуженє в парохіяльній церкви. На богослуженю явили ся члени Найвисш. Родини, двірскі достойники і дружини. По богослуженю відбув ся похід робітників і гірників. О годинї 2 відбув ся обід родинний, а по полудни фестин на добродійні цїли. — У Відни відправив богослуженє кардинал Груша, на котрім явили ся міністри, представителї чужих держав і много достойників. По полудни відбув ся у кардинала Груши обід, в котрім взяли участь всї міністри, намістник Австриї гр. Кільмансеґ, президент палати панів князь Віндішґрец і богато инших достойників. — Після донесень з цїлої Австриї, всюди відбули ся торжества з нагоди річницї уродин Найясн. Пана. Також відбули ся обходи у всїх більших містах Европи.

З Берлина доносять, що цїсар Вільгельм наміряє в як найкоротшім часї віддати візиту королеви Вікторови Емануелеви. Місце стрічи буде визначене в часї побуту короля в Берлинї. З'їзд не відбуде ся в Римі, бо цїсар Вільгельм не хотів би поминути Ватикану, а італїяньске правительство не бажає собі, аби котрий з европейских володарів, гостячи у італїяньского короля, складав візиту сьв. Отцю.

У всїх містах Македониї розліплено прокламациї турецкого правительства, в котрих правительство в імени султана взиває болгарске населенє, аби спокійно заховувало ся і льояльно та з довірєм відносило ся до найвисшого свого володаря. Султанови щастє і добробить підданих без ріжницї народности і віроисповіданя однаково дорогі. Християньске населенє Македониї нехай видасть оружіє, аби ще в більшій мірі узискати любов султана. Вже тепер султан наказав, аби з християнами Македониї поводжено ся любязно і справедливо. — „Новости“ домагають ся скликаня міжнародної конференциї до Царгорода, аби довести до успокоєня Македониї. Петербургский дневник висказує гадку, що як раз тепер надійшла пора випробованя впливу росийско-австрийскої умови в балканьских справах.

Більшаючий вплив Нїмеччини в турецкій державі дуже непокоїть росийску прасу і росийскі дневники від довшого часу обговорюють ту справу, а особливо справу закупованя нїмецким банком турецких зелїзниць. В 1895 р. Нїмцї володїли Анатолійскою зелїзницею і невеличким шляхом Солун-Монастир, т. є. всього 1213 кільометрами. Се виносило в приближеню $^1/_4$ довжини всеї зелїзничої сїти в Туреччинї. Але для Нїмців було того за мало, тому підготовлювали они довший час закупно зелїзних доріг в европейскій Туреччинї, які побудував був звісний бар. Гірш з австрийскими капіталїстами. По смерти бр. Гірша Deutsche Bank закупив більшу часть акций товариства, а щоби не звертати на себе уваги, дальший викуп акций поручив банкови в Цїриху. Основано окреме товариство для переняття заряду закуплених зелїзниць і тепер внесено проект до розсліду турецкому правительству. Хотяй той проект не богато користий подає Туреччинї, однак найімовірнійше буде принятий, бо обіцює виплатити Туреччинї нараз 23 міліонів франків готівкою. При критичних матеріяльних відносинах турецких фінансів такий арґумент не остане без успіху. Коли проєкт цїриского синдикату стане остаточно затверджений, явить ся Deutsche Bank властителем всїх европейских зелїзниць Туреччини, з вимкою лише одної галузи від Солуна до Дедеагачу. Тодї буде належати до Нїмців більша половина всеї зелїзничої сїти Туреччини. Колиж буде скінчена будова Баґдадского шляху, то в нїмецких руках опинить ся $^5/_7$ частий всеї сїти т. є майже всї турецкі зелїзницї стануть власностю Нїмців.

Витані Анґлїйцями так горячо бурскі команданти Бота, Делярей і Девет, по авдиєнциї у короля Едварда, виїздять до Голяндиї, де стрітять ся з б. президентом Крігером і возьмуть участь в похоронї свого товариша ґенерала Луки Маєра, котрий відбуде ся в Брукселї. Бурскі вожди мають намір відвідати перед своїм поворотом до полудневої Африки північно-американьскі Сполучені Держави.

Ґю де Мопассан.

I.

ПАРАСОЛЬ.

(Переклад з француского).

Панї Орейль була ощадна. З крайцаром була дуже осторожна, і мала цїлий запас строгих засад, що відносили ся до помножуваня гроший.

Служниця завсїгди мусїла переконувати свою паню, заки зняла з кілка кіш на закупно, а пан Орейль лиш з трудом приходив до своїх дрібних гроший. При тім були они заможні, і не мали дїтий; мимо того панї Орейль відчувала правдивий біль, коли який блискучий гріш виходив з хати. Се завсїгди стискало єї серце. А коли прийшло зробити який більший видаток, хоч би й конечний, то слїдуючу ніч она завсїгди зле спала.

Орейль часто говорив своїй жінцї: „Ти могла би троха менше щадити. Ми не переїдаємо навіть наших відсотків“.

Она відповідала: „Нїхто не знає, що може лучити ся. Лїпше є мати більше, як менше“. Се була мала жінка, сорока лїт, жива. Трохи вже заокруглена, чиста й легка.

Єї чоловік що хвилї нарікав на те, що она все чогось єму відмовляла, а найбільше болїли єго річи, що дотикали єго порожности.

Він був шефом бюра в мінїстерстві війни і справував сей уряд лиш на бажанє жінки, що навіть неспотребовані домашні видатки ще хотїла збільшити.

Вже два роки ходив він через неї до бюра з тим самим позашиваним парасолем, і був посьміховищем своїх товаришів. Коли вкінци мав досить їх кпин, зажадав від панї Орейль, щоби купила єму новий парасоль. Она й купила єму за вісїм франків пятьдесять сантимів реклямову штуку з великого торговельного дому. Коли єго товариші побачили сей парасоль, що хвилево розходив ся тисячами по Парижи, почали на ново свої жарти, і пан Орейль дуже терпів. Очевидно парасоль не був нїчого варт. По трех місяцях єго вже не можна було уживати, і веселість в мінїстерстві ставала чимраз ширша. Зложено навіть пісню, що цїлими днями від рана до вечера розлягала ся по всїх поверхах просторої будівлї.

Орейль попав в великий гнїв і рішучо зажадав від своєї жінки, щоби купила єму новий парасоль, і то з доброго шовку, за двайцять франків, і предложила єму рахунок.

Она купила новий парасоль за вісїмнайцять франків, і червона із злости, передала єго свому мужеви, з словами: „Сей повинен тобі вистати найменше на пять лїт“.

Орейль ликував, і вдніс в бюрі рішучу побіду.

Коли вечером повернув до хати, поглянула єго жінка неспокійно на парасоль і сказала: „Ти не скручай єго, бо від того пукає шовк. А кажу тобі, тримай єго добре, бо нового не буде“.

Она взяла єго, розіпняла обвязку і розпустила фалди. Але нагле задержалась, і стала як вкопана. Округла, завбільшки сотика дїрка показала ся в серединї парасоля. Се без сумніву було випалено цвиґаром!

„Що то є?“ крикнула.

Єї муж відповів спокійно, не підносячи очий: „Що таке?“

Злість майже дусила єї; навіть не могла говорити: „Ти.... ти твій.... ти твій парасоль спалив. Таж ти збожеволїв! Ти нас знищиш“.

Він поблїд і повернув ся: „Що кажеш?“

„Я кажу, що ти спалив свій парасоль! Ось....“ І она кинула ся до него, мовби хотїла єго бити, і ткнула єму під ніс малу, круглу, випалену дїрку. На сей вид він остовпів і вигикав: „Що се? Я не знаю! Я сего не зробив, присягаю тобі. Справдї я не знаю, як се з парасолем стало ся!

Она почала кричати: „Ти певно робив з ним в бюрі комедиї, ти скакав з ним довкола, ти розіпняв єго та всюди показував!“

Він відказав: „Я лиш раз єго розіпняв, щоби показати який він гарний. То усе, присягаю тобі!“

Новинки.

Львів дня 20 го серпня 1902.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Лев Пініньский виїхав вчера рано курперским поїздом на кілька днів в урядових справах до Відня.

— **Огні.** До „Діла" пишуть: Дня 16 серпня в суботу лучило ся у нас в Товстім велике нещастє. О годині $2^3/_4$ по полудни зачала горіти хата Федька Гармагюка по причині неосторожного палення соломою в печи. Досить сильний південний вітер розкинув іскри і горіючу солому на сусідні будинки і в протягу одної години згоріла довга улиця і долина міста. Потім змінив ся вітер на західний і в протягу другої години згоріли загороди при другій улици. Обі ті улиці замешкують господарі, — а долину міста рукодільники, як: гончарі, кушнірі, шевці та убогі жиди. Хати на долині міста лихої будови, одна від другої відграничена лиш чотирма дорогами, бо тут кожду хату доокола можна об'їхати. Хати господарів і будинки були лучшої будови; просторі городи і садки відділюють їх досить значно від себе. Всї будинки були криті соломою; в протягу двох годин згоріло около 190 загород до нащадку, — майже половина місточка. Шкода виносить більше як 200.000 К. Згоріло і збіжа досить, згоріла деревана і цїлий добуток, бо люди були при роботї в поли, а рук до ратованя було дуже мало; ледви можна було дещо повиносити з будинків, бо вітер розкидував горіючі спінки і нечайно запалював по кільканацять будинків нараз. Майже всї будинки були асекуровані в Днїстрі, в Краківскім товаристві, Славії і Фенїксї. Випадку смерти не було. Огні в Товстім дуже часті і великі. Сторожі пожарної нема. Прилади до гашеня огню лихі і мало їх. Сикавку притягнули за пізно і та згоріла, хотяй еї при огни нїхто не уживав, бо води не було. Доперва вечером привезли сикавки з поблизких сїл і дворів. Нині в недїлю на згарищи сумний вид; денеде сторчать ще комини та горять стовпи і бальки, догарає збіже і гній. Городи знищені і столочені, сади спалені. По місті чути плач, аж душу чоловіка роздирає. В місточку збирають запомоги для бідних погорільців.

— **Нещасливі пригоди.** Дня 9 с. м. утонила ся в Тартарові, повіта надвірнянського, Розалія Богуцка, родом з Коничинець, служниця у інспектора зелїзниці Марцинкевича, пішовши купати ся в небезпечне місце. — Дня 10 с. м. утонив ся в Днїстрі Антін Мамалига. лїт 32. жонатий, господар в Добрівлянах, перевернувшись імовірно з човном, котрим перевозив ся мабуть в пянім станї через ріку. Тіло виплило дня 16-го с. м. в Синькові.

— **Від грому.** Дня 9-го с. м. вдарив грім в стодолу Івана Яворского в Жураках. повіта богородчаньского, в наслїдок того згоріла тота стодола і стоячий побіч оборіг сїна. Шкода виносить 440 К.

— **Напад мурашок.** З Праги доносять що дня 16 с. м. появили ся там на улицях і площах мілїярди лїтаючих мурашок, так. що не лиш на палець грубо вкрили землю, але просто таки не давали людем ходити, бо залїтали то в очи. то в ніс. то в уши, а де сїли на тїло. там викликували такий біль, як від ужалення кропивою. Пізнїйше щезли нагло не знати куди, так само, як і не знати, звідки прийшли.

— **Смерть від грому.** Дня 9-го с. м. около полудня підчас великої тучі в Переводові, повіта сокальского. вдарив грім на поли в господаря Максима Корнилюка і забив его на місци. Залога недалекого постерунку жандармерії взяла ся була ратувати нещасливого. але всї заходи показали ся безуспішними.

— **Від кіньского копита** погиб дня 12 с. м. Никола Химей з Бортник, 23-лїтний наймит Василя Бойчука з Королївки, повіта товмацкого. Вечером, коли обходив конї, вдарив его кінь копитом під само серце і Бойчук погиб на місци.

— **Наглою смертию** помер Никола Данилишин, родом з Кутиск. повіта товмацкого, лїт 62, котрий дня 13 с. м. приїхав на торг до Товмача і около пів до 12 години в полудне, ідучи коло церкви, впав нежививй на землю.

— **За чужі гроші** постановив вибрати ся в сьвіт термінатор шевский Конрад Ібль і чекав лиш, щоби его майстер, Григорий Журавский, мешкаючий при ул. Чарнецкого ч. 24. вийшов коли з хати. В пятницю поїхав Журавский на відпуст до Милятина, а Ібель забрав ся до его трумотки, украв з неї 280 К готівкою, два золоті ланцушки, обручку. шпильку золоту, 9 шнурків коралїв і инші річи вартости 300 К і — пішов в сьвіт, мабуть до Відня. Злодія доси не виелїджено. Єго пізнати по близнї на лици з лївого боку.

— **Найбільша пасіка на сьвіті** знаходить ся в Канаді, бо займає 20.000 квадр. метрів простору і близько 20 міліонів пчіл (хто би не вірив може порахувати), котрі дають річно 40.000 кільо меду. (З того можна зараз дуже легко вирахувати, кілько меду дає одна пчола. Бодай то Америка! Там все инакше як на цїлім сьвіті). По Америцї продукує найбільше меду Німеччина, бо 20.000 кільограмів; відтак Ішпанія, Австрия і Росия. Що до Австро-Угорщини то здаєсь, що тут найбільше меду продукує Угорщина, але той не збирають пчоли лиш — жиди, та й не з цьвітів. Они мішають мід зі сирупом на стілько, щоби лиш сирупови надати запах і барву меду та продають той мід великими масами за „турецкий".

— **На гробі нареченого** згинула страшною смертию Іванна Фірст, бувша панна склепова в Будапешті. Може яких шість місяців тому назад помер нагло еї наречений. Від тої пори ходила Іванна за кождий раз, скоро лиш мала трохи вільного часу, на гріб свого милого, котрого не могла забути. Кілька днів тому назад прийшла також і принесла китицю цьвітів, котрими хотіла украсити памятник милого. Сперла ся об камінь, станула на пальцях, і хотіла поставити цьвіти на сам вершок. Нараз камінь перевернув ся і привалив дівчину. На крик нещасливої надбіг гробар, і при помочи ще двох своїх товаришів видобув дівчину зпід каменя, але так тяжко побиту, що заким ще змогли довезти еї до шпиталю, она в дорозї померла. — Ся нещаслива подія подала людем буйної фантазиї і поетичної вдачі материял до всїляких здогадів, між иншими і до того, що то милий потягнув на тамтой сьвіт до себе свою милу, що тут за ним тужила.

— **Зьвірска невістка.** В Пінянах під Самбором була собі богата ґаздиня Катерина Ничай. Перед кількома роками оженила сина і віддала ему 40 морґів ґрунту разом зі всїм добутком. Невістка Мария зразу шанувала тещу, була добра для неї, але опісля зачала тещі жалувати ложки страви і хотіла еї конче позбути ся. Дня 1 с. м., коли сина не було дома, пішла Катерина Ничай, 62-лїтна старуха, і вибрала трохи огірків. Коли невістка о тім довідала ся, зачала тещу бити, кинула еї в гноївку, а відтак заволїкла до хати, і кинула на землю; вислала відтак служницю до коров

Але она трясла ся з досади і зробила ему одну з таких сцен, що для спокійного чоловіка роблять домашне огнище страшнїйшим від побоєвища.

Вкінци витяла она шматок шовку з старого парасоля, що мав иншу краску і зашила ним дірку. І слїдуючого дня пішов пан Орейль з сумним лицем і пошитим парасолем до бюра. Він поставив его в шафі і не думав о нім так, як не думає ся о злих споминах.

Ледве вечером повернув домів, вирвала ему жінка парасоль з руки і створила, щоби впевнити ся о его станї; нагле стала як мертва, побачивши нову шкоду, що вже не дала ся направити. Цїлий парасоль скрізь був покритий маленькими повипалюваними дірками, неначеб хто висипав на него тлїючу файку. Тепер вже було по нім. без ратунку, на віки по нім.

Она дивила ся на него невідзиваючись нї словом, за люта, щоб який небудь звук міг вирвати ся з еї горла, а й він приглядав ся шкоді з нерішеною дурною, застрашеною міною.

Потому поглянули они на себе і він понурив очи в землю. Тоді она кинула ему нещасний предмет в лице, відзискала в тім вибуху злости свій голос і закричала: „Ти умисне се зробив, ти ледащо, ти, але ти заплатиш менї за се. Се був послїдний парасоль, який ти дістав...."

І знов наступила страшна сцена. По лютій, цїлогодинній бурі, прийшов врешті й він до слова. Він присягав, що о нічім не знає, що злоба чи месть завинили сему лихови.

Як спасенє повитав він в тій хвилї голос дзвінка від дверий. Се був его приятель, що мав у них обідати.

Пані Орейль оповіла ему випадок. „Може хто думає, що она купить новий? О нї! Жадного не дістане!"

Приятель завважав розумно: „Тоді він знищить собі одежу, а ся вкінци така більше варта".

Мала пані, все ще неусмирена відказала: „То нехай носить бавовняний, шовкового вже більше не дістане".

Але ся гадка обурила пана Орейль: „В такім разї я дякую за службу. Можеш бути певна. Я не піду до міністерства з бавовняним парасолем.

Приятель хотів утихомирити: „Дайте его на-ново покрити, то не буде богато коштувати".

Але пані Орейль обставала уперто при своїм: „Се буде коштувати найменше вісїм франків. Вісїм франків а вісїмнайцять є двайцять шість. Двайцять шість франків за парасоль, се вже нерозум. Се чиста вариация!"

Нагло прийшла приятелеви до голови сьвітла гадка: „Нехай вам за него заплатить Товариство від огню, Товариства ручать за кожду огневу шкоду. значить, коли трафить ся у власнім помешканю".

Ся рада нагло зовсїм успокоїла малу паню. Потому помовчавши маленьку хвилину, звернула ся до мужа: „Завтра перед бюром підеш до „Охорони", даш оглянути парасоль і зажадеш винагодженя".

Пан Орейль зірвав ся: „Сего не зроблю нїколи. Ми стратили вісїмнайцять франків, чей з того не загинем".

І слїдуючого дня пішов до бюра з палицею. Богу дякувати була гарна погода.

Пані Орейль була сама дома і не могла ще страти вісїмнайцяти франків переболїти. Положила парасоль на столї в їдальнї і часто ему приглядала ся, але не могла нїяк рішити ся.

Без упину думала о Товаристві убезпеченя. Та боала ся глумливих мін панів, котрим мусїлаб оповісти випадок. В присутности чужих була боязлива, чого небудь червоніла і тратила сьміливість, коли прийшло говорити з незнакомим. А страта вісїмнайцяти франків болїла еї як рана. Не хотїла вже про те думати, але гадка страти мучила еї безнастанно. Ну, але що було робити? Години минали, а она не могла рішити ся. Нагло зірвала ся, начеби дістала новий напад гніву. „Піду сама до „Охорони". Побачимо!"

Але мусїла доперва приготовити парасоль до сего, щоб нещастє було повнїйше, а еї справа певнїйша. Взяла з комина сїрники, збільшила випалену дірку і випалила довкола ще кілька великих дір. Опісля звинула осторожно сумні останки і звязала ґумовою обвязкою. убрала ся в капелюх і загортку і хутким кроком пішла на улицю Ріволї, де було Товариство убезпечень від огню.

Чим близше була своєї цїли тим поволїйше йшла. Що їй скажуть?

Почала глядїти на числа домів. Бракувало ще вісїмнайцять. Добре, бо мала час надумати ся. Она йшла чим раз поволїйше. Нагле почала дрожати. Ось були двері а над ними стояла золотими буквами напись: „Охорона. товариство убезпечень від огню". Вкінци она сказала: „Так се таки мусить бути і чим скорше, тим лїпше".

Але коли вступила в дім спостерегла мимо всего, як серце еї товкло ся. Она вступила до великої комнати, котру численні перегородки з віконцями дїлили на двоє. З кождого віконця виглядала голова мужчини, а цїле тїло ховало ся за густими кратками.

Появив ся якийсь пан із звитком паперів.

і обіцяла, що їй справить весіле, щоби лиш нікому нічого не говорила. Опісля стала стару тещу толочити колінами і бити в страшний спосіб. Коли син вернув домів, стала і его підбурювати против матери так, що той вже непритомну і конаючу матір викинув за двері. Зараз по тім внесли єї назад і она померла. Судово-лікарске доходженє показало, що нещаслива мала 7 ребер поломаних а крім того була ще й в середині покалічена. Убийницю разом з єї чоловіком арештовано і відставлено до суду.

— **Чого пяний не зробить!** До львівских ґазет доносять, що вахмайстер жандармериї, стаціонований в Жулині, вертаючи зі Стрия, підпив собі в дорозї, а відтак вступив ще до коршми в Братківцях і зажадав пива. Коли коршмар, Шльома Шнепф, видячи, що вахмайстер пяний, не хотів дати, той загрозив єму карабіном а відтак і змірив ся, та очевидно не сьвідомо потягнув за язичок від замка і застрілив Шльому на місци. Опамятавши ся і побачивши, що зробив, хотів сам собі житє відобрати, але люди до того не допустили. Він втік опісля і пропав без вісти.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** доносить, що на шляхах буковиньских при поїзді ч. 314, котрий вїїхав дня 15 серпня вечером з Сучави, виховзнули ся на просторони при клм 307 8/9 між стациями Руда-Черепківці машина, вози службові і 8 возів особових з невідомої до тепер причини. Поїздом тим їхало 183 подорожних, з котрих 2 тяжко а 15 легко зістало ушкоджених. Раненим уділено помочи лікарскої і відвезено їх як і дальше їдучих осібним поїздом до Черновець. В наслідок ушкодженя зелїзничого шляху мусять особи пересїдати ся межи стациями Черепківці і Руда — а рух товаровий здержано на 60 [годин].

Телеґрами.

Відень 20 серпня. Мінїстер др. Кербер відбув вчера перед полуднем довшу конференцию з міністром торговлї бар. Калєм. Предметом нарад обох міністрів були неполагоджені ще точки митової тарифи, над котрими розпічнуть ся спільні конференциї обох міністрів торговлї дня 22 с. м.

Відень 20 серпня. Намістник Галичини, ґраф Пінїньский, прибув сюди вчера вечером.

Ротердам 20 серпня. Вчера прибули сюди Бота, Делярей і Девет. По короткім побуті від'їхали до Гаґи, аби там відвідати президента Штайна.

Петербург 20 серпня. З нагоди торжества уродин Цїсаря Франц Йосифа відбуло ся вчера в великій палаті в Петергофі снїданє, в котрім взяли участь цар, цариця, цариця вдова, вел. князї і княжни, австро-угорский амбасадор і мінїстер справ заграничних ґр. Лямсдорф.

Рим 20 серпня. Доносять, що італїяньский король в своїй подорожи до Берлина переїде через Швайцарию і в місцевости Гетенен прийме депутацию союзної швайцарскої ради.

Надіслане.

— **Движиму азбуку,** або прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня, видану через п. Гр. Блїя до ужитку в школах народних, набути можна в краевій витвірчо-гандлевій Спілцї приборів шкільних у Львові, ул. Панька ч. 21 по знижeній цїнї 8 К за комплет.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача. Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси. Ковеля
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Берговету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 1/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/6 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 12/5 до 14/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від 1/5 до 10/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнга
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 1/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачова
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковова
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 25/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·05	„ Брухович від 1/5 до 30/6 і від 16/9 до 15/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенциї часописей Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі книжки, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

Она підійшла і тихим, несьмілим голосом запитала: Даруйте, чи не моглиб ви менї сказати, куди я маю удати ся за винагородою за спалені предмети?

Він сказав повним глубоким голосом: „До бюра приключень, перший поверх на лїво“.

Ся відповідь онесьмілила єї ще дужше; найрадше була би відійшла не кажучи анї слівця і пожертвувала би своїх вісімнайцять франків. Але коли знов погадала на сю суму, відвага повернула і тяжко дишучи, та приставаючи на кождім сходї, вийшла на перший поверх. Вскорі найшла двері і запукала. Виразний голос закликав: „Прошу“.

Она вступила до великої комнати, де сиділо та вело розмову трех поважних панів з ордерами.

Один з них запитав: „Що бажаєте, пані?“ Она нагло забула, що говорити і вигикала: „Я прийшла... я прийшла... в справі нещастя“.

Пан чемно присунув їй крісло: „Прошу, сідайте, я кождої хвилї на ваші услуги“. По тім звернув ся знов до прочих двох і продовжав з ними розмову: „Отже, мої панове, товариство почуває ся зглядом вас до обовязку заплатити лиш чотириста тисяч франків і жадана заплати дальших сто тисяч не узнає. Справозданє дїйстного стану, як сказано, подає....“

Один з двох панів перервав: „Ми знаємо вже досить, мій пане, суд мусить тут рішити. Ми свій обовязок тут сповнили“.

По многих церемоніяльних поклонах відійшли.

Колиб она могла з ними зникнути, то була би се зробила. Она утїклаби і конець кінцем зреклаби ся вісімнайцяти франків. Але чи тепер можна відійти? Сей пан приступив до неї і склонив ся: „Чим можу пані услужити?“

З трудом видусила она: „Я приходжу... задля сего“.

Директор звернув наївно здивований взір на предмет, котрий она єму наставила.

Дрожачою рукою хотїла она звільнити обвязку. Вреш[т]і по деяких змаганях їй се повело ся і она поспішно розіпняла подіравлену руїну парасоля.

Пан завважав з співчутєм: „О, він в кождім разї сумно виглядає“.

Отямившись сказала она: „Він коштував двайцять франків“.

Пан запитав здивований: „Справдї? Аж тілько?“

„Так се був знаменитий парасоль. Я хотїла его показати в товаристві“.

„Дуже добре, але я не розумію, о скілько ся справа може нас інтересовати?“

Єї обгорнув несупокій.

Може товариство не винагороджує малих шкід?

„Але він таки спалений“ завважала она відтак.

Пан не заперечав: „Я бачу“.

Она стала з отвертим ротом і не знала що говорити. Нагло пригадала собі, що була забула і різко сказала: „Я є пані Орейль. Ми є убезпечені в „Охоронї“ і я приходжу, щоби дістати винагороду за огневу шкоду“.

І побоючись, щоби не дістати відмовної відповіди, скоро додала: „Я лиш прошу, щоби ви дали его покрити“.

Директор відказав здивований: „Таж.... прошу пані... ми не є фабрикантами парасолїв. Ми не можемо занимати ся такими направами“.

(Конець буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

Цінник зелізних знарядів торговлі Александра Копача в Струтинї вижнім почта Долина ad Стрий.

Коси із анґлїйскої твердої стали, подвійного гарту, знаменнтї, з тонким полотном, дуже легкі, добре косять гірску траву. Кто замовить 5 кільоґрамів кіс, получить даром одну косу і один камінь до остреня. Родимцї! Косїть моїми косами, то найлучші в сьвітї; косячи ними, заощадите і труд і здоровля. Не дайтесь обдуряти жидам і їх агентам: 50 жидівских кос не стоїть одної анґлїйскої!

Довгота кос в центиметрах:
65 70 75 80 85 90 95 100
За одну штуку з каменем;
К. 2·10, 2·20, 2·30, 2·40, 2·60, 2·80, 3·00, 3·20
на пяти-кільеву посилку іде штук
16 15 14 13 13 13 12 12

Озубренні серпи із анґлїйскої стали, дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути їх в руках, Кто замовить 20 штук, получить 2 даром. Ціна за один серп 60 гел. — **Анґлїйскі бритви** з тонким полотном із найлучшої стали. За 35 мінут можна обголити в 30 найтвердійших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони. Бельґійскі каменї до бритв по 1 кор. і по 3 кор **Мотики** (сапи) до бараболь, кукурузи і всякої ярини, із найтвердійшої анґлїйскої стали, не загинають ся навіть в найтвердійшій земли, штука 1 К. **Бруски до остреня кос** по 50 гел. — Мам також на складі **кишеневі дуже добрі годинники Роскопфи**, такі, яких употребляють на жел. дорогах і продаю їх по 20 кор. а ґваранцию даю на 10 лїт. — Продаю також **Руский лен** „із Парнави". Він виростає на 140 цм., удає ся на кождім ґрунтї по конюшинї, по коноплях і на житних стернях. Можна его мочити або стелити Дає прядиво біле як бавовна. Лїтра насїня коштує 40 гел. Менше від пять кільоґр. не висилає ся На 5 кільо іде 9 лїтрів.

На всяке замовлене треба присилати 2 К задатку, бо иначе не вишле ся. Найлучше посилати гроші переказами і на них замовляти, щоби не тратити грошей на письма і карти. Адрес! **Александер Копач в Струтинї вижнім, почта Долина коло Стрия в Галичинї.**

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчи* рит на міди величини 44×80 цм. . . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне зачатиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Карачїого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

Дуже величавий
образ компатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ"
мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи" і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-росийского
Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греции, Швеции і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи.	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай с Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	2·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижднєвника ілюстрованого". До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN"

єдинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачків в ріжних величинах. Продає **Соболевский годинникар у Львові,** площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).